

оुснчатъ, и. п. отъ Петровъ-Петровы, и со оуственемъ Петровъ Петровъ кънъ. Павловъ-Павловы, и Павловъ Павловъ, та́ко и Стоановъ-Стоаново, и Іоановъ-Іоаново, и проч. И колько то бпредѣлъка разуматъ, Петровъ и Павловъ везъ оуственемъ, толькова и Петровъ и Павловъ (кънъ) со оуственемъ. Такъва са и оніа шо се окончаватъ на евъ и на инъ. И. п. отъ Алеѣй-Алексіевъ, Георгіевъ, Васіліевъ, Димітревъ, Матѳеевъ, предтечевъ, царевъ, отцевъ, стрѣлацевъ, и проч. и отъ Феодора-Феодоринъ, Інна-Іннинъ, барабара-барабаринъ, сестра-сестринъ, тета-тетинъ (притажателно, сир. ὁ τῆς θείας. А тетинъ, кое то по мѣстѣ се говори и альянъ (οὐεῖος) альялъ альянъ, стрѣна-стрѣнинъ, на-на-нанинъ, баба-бабинъ, и дрѹги такъва. А отъ чича требуаше да се начертаетъ чичинъ (ко-это є и оупотребително по мѣстѣ) а не чичовъ, видисе да се произведи отъ чично, като марковъ отъ марко, та́ко и отъ владыка владыковъ и владычинъ, и пр. Некои начертаватъ зловпотребително и отъ Петровъ Петровъ, Павловъ Павловъ, и проч.

„Тако и женски те, и средни те по примѣръ начетверто то склоненіе се склонявъ и. п. Петрова та, Павлова та женѣ множ. Петро-